Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 31 Vydána dne 30. prosince 1977 Cena Kčs 2,—

OBSAH:

104. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění vyhláška ministerstva dopravy č. 209/1964 Sb., o zřízení Státní letecké inspekce a Správy dopravních letišť

105. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 100. výročí narození Zdeňka Nejedlého

106. Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky, kterou se vydávají základní podmínky dodávky tuhých paliv

107. Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky elektřiny a tepla

108. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky o přechodné úpravě některých hospodářských závazkových vztahů u dodávek a odběru topných plynů a tuhých paliv

109. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Portugalska

110. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o činnosti Československého kulturního a informačního střediska v Budapešti a Maďarského kulturního střediska v Praze

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

104

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 22. prosince 1977,

kterou se mění vyhláška ministerstva dopravy č. 209/1964 Sb., o zřízení Státní letecké inspekce a Správy dopravních letišť

Federální ministerstvo dopravy stanoví podle § 4 odst. 2 zákona č. 203/1964 Sb., o úpravě některých úkolů státní správy v civilním letectví a v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví, ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 209/1964 Sb., o zřízení Státní letecké inspekce a Správy dopravních letišť se mění takto:

1. Nadpis Části druhé zní:

„Část druhá

ŘÍZENÍ LETOVÉHO PROVOZU ČSSR“.

2. V § 3 se slova „Správa dopravních letišť“ nahrazují slovy „organizace Řízení letového provozu ČSSR“.

3. V § 4 se slova „Správě dopravních letišť“ nahrazují slovy „Řízení letového provozu ČSSR“ a vypouštějí se odstavce b) a c); dosavadní odstavec d) se označuje jako b).

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. **Blažek** v. r.

105

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 29. prosince 1977

o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 100. výročí narození Zdeňka Nejedlého

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

(1) K 100. výročí narození Zdeňka Nejedlého se vydávají pamětní stříbrné padesátikoruny.

(2) Pamětní stříbrné padesátikoruny se razí ze slitiny o 700 dílech stříbra a 300 dílech mědi. Hmotnost padesátikoruny je 13 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr padesátikoruny je 31 mm, hrana je vroubkovaná.

(3) Na líci pamětní stříbrné padesátikoruny je státní znak Československé socialistické republiky, kolem kterého je v opise zleva ve dvou neuzavřených kruzích název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA". Označení hodnoty „50 Kčs" je umístěno ve dvou řádcích uprostřed pod státním znakem.

(4) Na rubu pamětní stříbrné padesátikoruny je portrét Zdeňka Nejedlého v pravém profilu. Jeho jméno „ZDENĚK NEJEDLÝ" a letopočty „1878—1978" jsou ve třech řádcích vlevo pod portrétem. Autorem návrhu na pamětní stříbrnou padesátikorunu je akademický sochař Petr Formánek, jehož značka „F" je umístěna vlevo od dolního okraje límce.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Lér**, CSc. v. r.

106

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva paliv a energetiky

ze dne 15. prosince 1977,

kterou se vydávají základní podmínky dodávky tuhých paliv

Federální ministerstvo paliv a energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 392 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. (dále jen „zákon"):

Oddíl první

Úvodní ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

Tato vyhláška upravuje dodávky tuhých paliv[1]) mezi socialistickými organizacemi. Nevztahuje se na dodávky pro vývoz a z dovozu.

§ 2

Projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů

(1) Na žádost odběratele jsou organizace povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy podle zvláštních předpisů[2]) a v případech, kdy převyšuje požadovaná dodávka na následující rok 200 t tuhých paliv.

(2) Dodavatel, není-li organizací obchodu palivy, může při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů dohodnout s odběratelem a příslušnou organizací obchodu palivy, že požadovanou dodávku, která nedosahuje 1000 t tuhých paliv za rok, zajistí organizace obchodu palivy.[3])

Oddíl druhý

Hospodářské smlouvy

§ 3

Smlouva o přípravě dodávek

(1) Organizace, které jako odběrateli byla určena palivová základna podle zvláštních předpisů,[4]) a v tomto rozhodnutí stanovený dodavatel, jsou povinni uzavřít smlouvu o přípravě dodávek, a to nejméně na období do dosažení plného odběru tuhých paliv podle rozhodnutí o určení palivové základny.

(2) Návrh smlouvy o přípravě dodávek předkládá odběratel do 60 dnů od vydání rozhodnutí o určení palivové základny. Dodavatel je povinen vyjádřit se k návrhu smlouvy do 1 měsíce po jeho obdržení.

§ 4

Smlouva o dodávce

(1) Návrh smlouvy o dodávce (dále jen „smlouva"), předkládá odběratel především na základě plánovacího aktu, smlouvy o přípravě dodávek nebo protokolu o výsledku projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů.

(2) Smlouva se uzavírá zpravidla na období jednoho roku, u dodávek pod 1000 t za rok zpravidla na čtvrtletní období.

(3) Odběratel předkládá návrh smlouvy dodavateli nejpozději 30 dnů před začátkem smluvního období a dodavatel je povinen vyjádřit se k návrhu smlouvy do 30 dnů od uplynutí lhůty pro předložení návrhu smlouvy, nebo byl-li návrh předložen opožděně, do 30 dnů od jeho odeslání.

(4) V návrhu smlouvy uvede odběratel kromě náležitostí nutných pro vznik smlouvy podle zákona dále též:

a) číselné označení své organizace podle jednotného číselníku organizací v ČSSR,[5])

b) u roční smlouvy požadované množství na jednotlivá čtvrtletí,

c) údaj o očekávané spotřebě nebo prodeji podle čtvrtletí,

d) maximální skladovací kapacitu jednotlivých odběrních míst,

e) maximální denní kapacitu vykládky jednotlivých odběrních míst a organizace obchodu palivy uvede též požadovanou maximální denní expedici dodavatele,

---

[1]) ČSN 44 1402.

[2]) § 3 vyhlášky č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

[3]) § 24 a 25 vyhlášky č. 33/1975 Sb.

[4]) Vyhláška č. 58/1972 Sb., o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých paliv, topných olejů, topných plynů a elektrické energie.

[5]) § 2 vyhlášky č. 117/1972 Sb., o jednotném číselníku organizací v ČSSR.

f) dopravně-technické dispozice nebo lhůty a způsob jejich předkládání,

g) způsob vykládky a vykládací zařízení, např. výsypné zařízení, rotační vyklápění, čelní vyklápění, a tomu odpovídající požadavek na dodávky v železničních vozech příslušné řady a druhu, určených národním písmenným označením.

(5) Odběratel, který předkládá organizaci obchodu palivy návrh smlouvy na dodávku tuhých paliv do 200 t, nemusí uvádět údaje uvedené v odstavci 4 písm. b) až g).

§ 5

Změna smlouvy

Není-li smlouva uzavřená před vydáním plánovacího aktu v souladu s vydaným plánovacím aktem, je odběratel povinen do 30 dnů od jeho vydání předložit dodavateli návrh na její změnu.

Oddíl třetí

Všeobecné dodací podmínky

§ 6

Splnění dodávky

Jsou-li paliva dopravována lanovkou, dopravním pásem nebo jiným dopravním prostředkem odběratele, je dodávka splněna naložením v závodě dodavatele.

§ 7

Předčasné dodávky

Odběratel není oprávněn odmítnout dodávky paliv před sjednaným časem plnění. Dodavatel je však povinen uskutečňovat tyto dodávky tak, aby množství dodávaného paliva nepřesahovalo maximální skladovací kapacitu odběratele, jeho maximální denní kapacitu vykládky a u dodávek pro organizace obchodu palivy též sjednanou maximální denní expedici.

§ 8

Mimořádné dodávky

Pro dodávky paliv, uskutečňované dodavatelem v zájmu zajištění provozu a plynulého zásobování mimořádně před uzavřením smlouvy, platí ustanovení o závazcích z hospodářských smluv; tyto dodávky se započítávají na plnění smlouvy, která bude uzavřena na období, v němž byly uskutečněny.

§ 9

Třídění a jeho zastupitelnost

(1) Organizace sjednávají dodávky v bilančním třídění.[6]) Není-li pro odběratele z provozně-technických důvodů sjednání dodávek v bilančnim třídění přijatelné, je oprávněn při uzavírání smlouvy požadovat sjednání dodávek v obchodním třídění.[6])

(2) Dodávky pro organizace obchodu palivy se sjednávají v obchodním třídění.

(3) Dojde-li k rozporům o zastupitelnost paliv v rámci bilančního třídění, je pro obě strany závazný posudek příslušného orgánu Státní energetické inspekce,[7]) který si vyžádá odběratel. Do vydání tohoto posudku se dodávky uskutečňují podle požadavku odběratele.

(4) Paliva se dodávají v obchodním třídění uvedeném v technických normách a v ceníku, podle kterého jsou fakturována.

§ 10

Jakostní skupiny

Dodavatel oznamuje organizaci obchodu palivy jakostní skupiny, které budou dodávány v běžném měsíci, a to vždy do konce předchozího měsíce, dohodnou-li se o tom organizace ve smlouvě.

§ 11

Způsoby zjišťování jakosti paliva

(1) Základní znaky jakosti paliva, a jde-li o palivo pro speciální průmyslové účely (§ 26) popřípadě i další znaky jakosti podle zvláštních dohod, zjišťuje způsobem stanoveným v technických normách[1]) výrobní organizace.

(2) Výsledky laboratorních rozborů sděluje dodavatel odběrateli u dodávek pro speciální průmyslové účely podle zvláštních dohod, sjednaných s nadřízenými ústředními orgány.

§ 12

Osvědčení o jakosti paliva

Osvědčení o jakosti paliva obsahuje zejména číslo technické normy a procento viditelné hlušiny a prachu u tříděných druhů paliv, popřípadě procento podsítného, pokud přesahují maximální hodnoty stanovené technickou normou.

§ 13

Množství

(1) Za úřední vážení se považuje vážení na vahách dodavatele. Nelze-li provést úřední vážení na vahách u dodavatele nebo v nácestné stanici při dodávkách po železnici a není-li sjednán jiný způsob určení množství, provádí se úřední vážení v místě určení.

(2) Dodané množství se může odchylovat od smluveného množství o +5 % a — 3 %.

---

[6]) Vyhláška č. 71/1965 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a lesnictví.

[7]) Zákon č. 64/1962 Sb., kterým se rozšiřuje působnost Státní energetické inspekce.

§ 14

Přeprava

(1) Zvláštní předpisy stanoví, do jaké vzdálenosti se přeprava paliv provádí silničními dopravními prostředky; tyto dopravní prostředky zajišťuje odběratel.

(2) Dodavatelé paliv jsou povinni ve spolupráci se železničními orgány a odběrateli využít všech expedičních možností pro soustřeďování železničních vozových zásilek a tvorbu ucelených vlaků.

(3) Dodavatel není povinen, s výjimkou ustanovení § 16 odst. 2, vyrozumět odběratele (příjemce) o odeslání vozové zásilky, pokud se ve výjimečných případech nedohodnou jinak. Je však povinen uskutečňovat dodávky tak, aby množství dodávaných paliv nepřesahovalo odběratelovu maximální denní kapacitu vykládky a pro organizace obchodu palivy též sjednanou maximální denní expedici.

(4) U soustředěných vozových zásilek je dodavatel povinen na žádost odběratele poskytnout dohodnutým způsobem informace nutné k zajištění plynulé vykládky.

§ 15

Tarify

Pro dodávky po železnici platí tarify ČSD pro přepravu vozových zásilek. Jestliže ve výjimečných případech požaduje odběratel dohodu o vypravení zásilky podle jiných než obvyklých tarifů, uvede to v návrhu smlouvy.

§ 16

Oběh dopravních prostředků

(1) Odběratel, který má vykládací zařízení pro určité řady (druhy) železničních vozů, je povinen uvést již v návrhu smlouvy, že požaduje dodávky tuhých paliv v těchto vozech a přesné dopravně-technické dispozice.

(2) Dodavatel je povinen požadovat od železnice přistavení těchto vozů, pokud jimi nedisponuje odběratel sám. Nesplní-li železnice včas a řádně uplatněný požadavek dodavatele na přistavení vozů určité řadu (druhu), bude palivo odesláno ve vozech přistavených železnicí. O odeslání zásilky v jiných vozech, než byly smluvně dohodnuty, je dodavatel povinen vyrozumět odběratele takovým způsobem, aby zpráva došla před příchodem zásilky.

(3) Nezajistí-li odběratel včasné vyložení a vrácení vozů, které má ve správě nebo v dočasném užívání podle jízdního řádu, a dodavatel je nucen požadovat pro nakládku paliv přistavení železničních vozů z volného oběhu nebo nemůže palivo z těchto důvodů odeslat, hradí odběratel náklady tím vzniklé.

(4) Při odběru paliva silničními dopravními prostředky je odběratel povinen přistavovat je na určené místo a podle časového rozpisu dodavatele, vyznačeného na odběrním poukazu, pokud se zúčastněné organizace ve smlouvě nedohodnou jinak. Nepřistaví-li odběratel dopravní prostředky, nebo nedodrží-li odběr paliva podle časového rozpisu, hradí náklady tím vzniklé; to platí i při přepravě lanovkou nebo dopravním pásem odběratele.

(5) Nezajistí-li dodavatel naložení dopravních prostředků, přistavených odběratelem v rozsahu a čase předem dohodnutém, je povinen nahradit odběrateli náklady tím vzniklé.

§ 17

Předisponování zásilky

(1) Dodavatel je oprávněn na základě rozhodnutí příslušných orgánů[8]) nebo z přepravně-technických důvodů předisponovat vozovou zásilku podanou již k přepravě na jiné místo určení. V takovém případě se ruší účinky předání zásilky k přepravě původnímu odběrateli a platí, že bylo plněno novému odběrateli. U zásilek, které musí být předem avizovány, je dodavatel povinen o předisponování neprodleně vyrozumět původního a nového příjemce (telefonicky, telegraficky). Původnímu odběrateli je dodavatel povinen zaslat náhradní dodávku tak, aby nedošlo k ohrožení jeho provozu.

(2) Dodavatel je povinen nejpozději do 3 dnů po obdržení oznámení o oprávněném odmítnutí převzetí zásilky odběratelem předat odběrateli dispozice, potřebné k odeslání nepřevzatého paliva. Náklady s tím spojené hradí dodavatel.

(3) Odběratel není oprávněn bez dispozic dodavatele odeslat zásilku jinému odběrateli nebo ji dodavateli vrátit. Předisponuje-li odběratel bez souhlasu dodavatele vozovou zásilku, hradí dodavateli náklady tím vzniklé.

§ 18

Dodací lhůty

(1) U roční smlouvy se dodací lhůta stanoví též na čtvrtletí. Přitom je dodavatel povinen zajistit dodávky v rámci čtvrtletí tak, aby v odběratelských závodech nedocházelo k narušování plynulého provozu pro nedostatek paliv. V případech odůvodněné potřeby jedné ze smluvních stran dohodnou organizace jiné dodací lhůty.

(2) Nebyla-li tuhá paliva dodána ani do konce roku, v němž měly být dodávky podle smlouvy splněny, mohou být plněny v běžném roce, jen jestliže se na tom organizace dohodnou. Pokud by k této dohodě došlo, musí organizace současně zajistit soulad s plánovacími akty na běžný rok.

[8]) § 8 vyhlášky č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu.

Oddíl čtvrtý

Reklamační řízení a odpovědnost za vady

§ 19

Prověřování plnění

(1) V případě zjištění vady jakosti dodaného paliva je odběratel povinen:

a) oznámit dodavateli zjištěné vady jakosti bezodkladně dálnopisně, nebo spěšným doporučeným psaním, což je současně výzvou k jeho účasti na kontrolní přejímce;

b) nedojde-li po oznámení vady jakosti k jiné dohodě, vadnou dodávku vyložit, označit a odděleně uskladnit.

(2) Nedostaví-li se dodavatel do 3 dnů ode dne, kdy obdržel oznámení o vadné dodávce, ke kontrolní přejímce, je odběratel oprávněn ji provést podle příslušné technické normy.[1]) V tom případě je podkladem pro reklamační řízení kontrolní vzorek[9]) odebraný podle příslušné technické normy a zápis o jeho odběru.

(3) Provádí-li laboratorní rozbor jiná organizace než dodavatel, je odběratel povinen jeho výsledek zaslat dodavateli nejpozději do 2 dnů po jeho doručení.

§ 20

Záruční doba

Záruční doba činí 10 dnů od převzetí zásilky odběratelem.

§ 21

Reklamační řízení

(1) K reklamaci připojí odběratel pro urychlení reklamačního řízení též její druhé vyhotovení.

(2) U přímých zásilek z dovozu v případě zřízení odbytové gesce zasílá odběratel reklamaci dodavateli a kopii na vědomí příslušnému podniku zahraničního obchodu.

§ 22

Odpovědnost za vady

(1) Bylo-li dodáno palivo, jehož průměrná jakost zjištěná rozborem kontrolního vzorku (laboratorním či mechanickým), překračuje technickou normou maximálně přípustný obsah popela v bezvodném vzorku, obsah viditelné hlušiny, maximální hodnoty podsítného (obsah prachu v tříděných druzích), má odběratel:

a) může-li použít dodané palivo, právo na přiměřenou slevu,

b) nemůže-li použít dodané palivo bez narušení provozu, právo požadovat v rozsahu vadného plnění nové bezvadné plnění nebo zrušení smlouvy.

(2) Poruší-li dodavatel sjednanou nebo stanovenou zastupitelnost dodávkou jiného třídění, má odběratel právo požadovat v rozsahu vadného plnění nové bezvadné plnění nebo zrušení smlouvy.

(3) V případě stanoveném v odstavci 1 písm. b) a v odstavci 2 je povinen odběratel vyrozumět dodavatele o svém požadavku na nové bezvadné plnění nebo zrušení smlouvy současně s oznámením o zjištěných vadách dodávky podle § 19. Dodavatel je v tom případě povinen dát odběrateli do 3 dnů dispozice, jak má s vadným palivem na náklady dodavatele naložit.

(4) Dodávky hnědého uhlí uskutečněné organizací obchodu palivy, jejichž vady spočívají v překročení technickou normou přípustného obsahu viditelné hlušiny, popřípadě prachu v tříděných druzích, oproti deklarovanému druhu, převezme organizace obchodu palivy jako dodávky kvalitativně nižšího druhu podle přílohy této vyhlášky. Tyto vadné dodávky budou započítávány na plnění smluv v třídění a jakostní skupině, na které se obě strany dohodnou.

Oddíl pátý

Majetkové sankce

§ 23

Penále za vadné plnění

(1) Dodavatel je povinen zaplatit odběrateli penále ve výši 5 % z ceny vadného paliva jen v případech, není-li možno použít dodaného vadného paliva bez narušení provozu u odběratele.

(2) Penále za vadné plnění podle odstavce 1 se neplatí:

a) bylo-li dodáno palivo lepší než smluvené jakosti,

b) v případě, kdy si odběratel vadnou dodávku uvedenou v § 22 odst. 1 nebo 2 ponechá,

c) v případě dodávek hnědého uhlí pro organizace obchodu palivy, kdy práva z odpovědnosti za vady jsou řešena podle § 22 odst. 4,

d) řídí-li se dodávky paliva zvláštními dohodami uzavřenými ve smyslu § 26.

§ 24

Penále za nedostatečné osvědčení o kontrole jakosti

Dodavatel, který neopatřil vozovou zásilku osvědčením o kontrole jakosti paliva nebo ji opatřil osvědčením neúplným nebo nesprávným, je povinen zaplatit odběrateli za každou jednotlivou vozovou zásilku penále ve výši 20 Kčs, nejvýše však 100 Kčs za dodávky odeslané odběrateli v témže dni.

[9]) ČSN 44 1301.

Oddíl šestý

Placení dodávek

§ 25

Plánované zúčtování

(1) Je-li dodáváno odběrateli více než 1000 t paliva ročně, jsou organizace povinny sjednat placení formou plánovaného zúčtování, pokud nejsou dodávky fakturovány denně; organizace se mohou dohodnout na placení touto formou i při dodávkách menšího množství.

(2) Termíny splátek za dodávky paliv se stanoví na 7., 14., 21. a 27. každého měsíce s tím, že připadne-li termín splátky na den pracovního klidu nebo na den pracovního volna, je splátka splatná nejbližší pracovní den před stanoveným termínem.

(3) Ustanovení odstavce 1 se však nevztahuje na dodávky uskutečněné organizacemi obchodu palivy.

Oddíl sedmý

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 26

Pro dodávky paliv pro speciální průmyslové účely mohou ústřední orgány ve vzájemné dohodě stanovit úpravu odchylnou od ustanovení této vyhlášky. Dodávkami pro speciální průmyslové účely se rozumí dodávky pro elektrárny a teplárny řízené federálním ministerstvem paliv a energetiky a dále dodávky pro koksovny, vysoké pece a tlakové plynárny.

§ 27

(1) Organizace se nemohou dohodnout ve smlouvě odchylně od ustanovení této vyhlášky, pokud to její jednotlivá ustanovení výslovně nedovolují.

(2) Organizace obchodu palivy se se svými odběrateli nemohou dohodnout odchylně pouze od ustanovení oddílu prvního a druhého.

§ 28

Smlouvu o přípravě dodávek podle § 3 jsou povinny uzavřít organizace, jestliže rozhodnutí o určení palivové základny bylo vydáno před účinností této vyhlášky, jen tehdy, mají-li se dodávky paliv uskutečňovat počínaje rokem 1979. V tom případě předloží odběratel návrh smlouvy o přípravě dodávek do 60 dnů od nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 29

Zrušuje se vyhláška ministerstva paliv č. 142/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky tuhých paliv.

§ 30

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. **Ehrenberger**, CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 106/1977 Sb

Převzetí vadných dodávek hnědého uhlí podle § 22 odst. 4

Původní deklarace dodávky	Kritéria vad	Nová deklarace dodávky
I. Obsah viditelné hlušiny		
Hrubé		
A hrubé	norma až 8 %	B hrubé
	9 až 15 %	B ořechové
	16 až 20 %	A prach
	nad 20 %	podle dohody stran
B hrubé	norma až 10 %	B ořechové
	11 až 15 %	C ořechové
	16 až 20 %	C prach
	nad 20 %	podle dohody stran
C hrubé	norma až 20 %	C prach
	nad 20 %	podle dohody stran
II. Obsah prachu		
Hrubé		
A hrubé	norma až 10 %	B hrubé
	11 až 20 %	B ořechové
	nad 20 %	A prach
B hrubé	norma až 10 %	B ořechové
	nad 10 %	B prach
C hrubé	nad normu	C prach
Střední		
A ořechové	norma až 15 %	B ořechové
	16 až 25 %	A prach
	nad 25 %	C prach
B ořechové	norma až 15 %	B prach
	nad 15 %	C prach
C ořechové	nad normu	C prach

107

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva paliv a energetiky

ze dne 21. prosince 1977,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky elektřiny a tepla

Federální ministerstvo paliv a energetiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 392 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb., a podle § 18 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon):

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky elektřiny a tepla, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 2 zní:

„(2) U odběru elektrické práce ze zařízení pro veřejný rozvod je ve smluvním období přípustná tolerance + 1 % a — 5 %. U dodávek elektrické práce ze závodních zdrojů elektrické energie do zařízení pro veřejný rozvod je ve smluvním období přípustná tolerance + 3 % a — 2 %, pokud odběratel nedohodne s dodavatelem v technických a dodacích podmínkách jinou toleranci.“.

2. § 2 odst. 4 zní:

„(4) U napětí elektřiny je přípustná tolerance podle technické normy;[1]) napětí se měří na svorkách předávacího elektroměru. Dodavatel není povinen dodržet přípustnou toleranci napětí v těchto případech:

a) pokud odběratel současně odebírá elektřinu s účiníkem nižším než 0,95,

b) pokud odběratel současně nedodrží ve smlouvě dohodnutou hodnotu účiníku,

c) při současném překročení sjednaného technického maxima kW.“.

3. § 2 odst. 8 zní:

„(8) Odběratel nesmí používat elektrické akumulační spotřebiče pro vytápění a ohřev užitkové vody bez blokování odběru v době od 6 do 22 hodin, pokud nedohodne s dodavatelem jinou dobu blokování. Odběratel nesmí tyto spotřebiče připojovat bez souhlasu dodavatele.“.

4. V § 2 se za odstavec 8 připojují odstavce 9, 10 a 11, které zní:

„(9) Odběratel nesmí používat přímotopné elektrické spotřebiče pro vytápění a ohřev užitkové vody[2]) v pracovní dny v době od 7 do 11 hodin a od 17 do 21 hodin.

(10) Odběratel nesmí nabíjet elektrické akumulátory pro dopravní prostředky v pracovní dny v době od 7 do 11 hodin a od 17 do 21 hodin.

(11) Federální ministerstvo paliv a energetiky je oprávněno podle vývoje palivo-energetické situace stanovit na některé období pro řízení odběru a spotřeby elektřiny rozšířená pásma energetických špiček[3]) pro pracovní dny v takovém rozsahu, aby plně pokrývala doby maximálního zatížení elektrizační soustavy ČSSR.“.

5. § 3 odst. 2, 3 a 4 zní:

„(2) Velkoodběratelé jsou odběratelé elektřiny, kteří jsou připojeni na přípojnice generátorového napětí, nebo na síť velmi vysokého napětí, nebo vysokého napětí s jedním nebo více transformátory (nezapočítávají se záložní transformátory) o celkovém příkonu nad 250 kVA.

(3) Střední odběratelé jsou odběratelé elektřiny, kteří jsou připojeni na síť vysokého napětí s jedním nebo více transformátory (nezapočítávají se záložní transformátory) do celkového příkonu 250 kVA včetně.

(4) Maloodběratelé jsou odběratelé elektřiny, kteří jsou připojeni na síť nízkého napětí nebo samostatným vývodem nízkého napětí z transformátoru bez ohledu na velikost připojeného příkonu.“.

6. V § 3 se odstavec 5 vypouští, dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

7. V § 4 odst. 1 se připojuje písmeno c), které zní:

[1]) ČSN 34 0035.

[2]) Používání elektřiny pro vytápění a ohřev užitkové vody se řídí směrnicí federálního ministerstva paliv a energetiky č. 22/1977.

[3]) jde o regulační opatření, které nemění podmínky ceníku VC 3/2/77.

„c) střední odběratelé sjednat s dodavatelem výši ročního fondu elektřiny a v dohodě s ním provést jeho rozdělení na jednotlivá čtvrtletí.“.

8. V § 4 se vypouští odstavce 2 a 3, dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 2.

9. § 6 odst. 5 písm. b) zní:

„b) hodinový průběh smluvního výkonu nebo smluvní hodinový výkon v dopolední a odpolední směně pracovních dnů.“.

10. § 6 odst. 6 zní:

„(6) Předmětem hospodářských smluv uzavíraných se středními odběrateli, u kterých je sjednané technické maximum 150 kW a větší, je množství elektrické práce a výše elektrického výkonu ve smluvním období, které je u elektrické práce čtvrtletní a u elektrického výkonu měsíční. V odběrovém diagramu se s těmito středními odběrateli sjednávají tyto závazné hodnoty:

a) smluvní objem elektrické práce na příslušné čtvrtletí,

b) smluvní hodinový výkon v dopolední a odpolední směně pracovních dnů,

c) měsíční smluvní ¼ hod. výkon kW (maximum).“.

11. V § 6 se za odstavec 6 vkládá odstavec 7, který zní:

„(7) Předmětem hospodářských smluv uzavíraných se středními odběrateli, u kterých je sjednané technické maximum menší než 150 kW, je množství elektrické práce v ročním smluvním období. Nedílnou součástí technických a dodacích podmínek s těmito středními odběrateli je protokol se jmenovitým seznamem elektrických spotřebičů, které nesmí být provozovány v pracovní dny v době od 7 do 11 hodin a od 17 do 21 hodin.“.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

12. § 9 odst. 2 zní:

„(2) Odběratel je povinen v dohodnutém termínu upravit své odběrné zařízení v místě měření odběru elektřiny podle pokynu dodavatele, pokud to vyžaduje prohloubení jednotného státního řízení odběru a spotřeby elektřiny. Dodavatel může v případě potřeby na svůj náklad vyměnit své měřicí zařízení namontované u odběratele.“.

13. § 9 odst. 5 zní:

„(5) Namontování kontrolních měřicích zařízení odběratele v případech, kdy je nutno připojit je na měřicí transformátory, nebo využívat impulsy a ovládací zařízení měřicích souprav dodavatele, je možné jen se souhlasem dodavatele. Toto připojení provádí dodavatel na náklad odběratele.“.

14. § 10 odst. 3 zní:

„(3) Nelze-li přesně zjistit spotřebu činné (wattové) elektřiny nebo hodnoty odběru potřebné pro výpočet účiníku za dobu závady na měřicím zařízení, stanoví dodavatel potřebné hodnoty podle rozsahu a druhu poruchy:

a) u velkoodběratelů a středních odběratelů na základě

— údajů srovnatelného uceleného období v průběhu smluvního období, kdy byly údaje správně měřeny,

— fakturačních hodnot z minulého srovnatelného období, kdy byly údaje správně měřeny,

— sjednaných hodnot na příslušné smluvní období,

b) u maloodběratelů na základě spotřeby ve stejném období minulého roku, upravené podle trendu spotřeby elektřiny.“.

15. § 11 odst. 2 zní:

„(2) Odečty elektroměrů pro měření činné a jalové elektrické energie pro účely sledování a vyhodnocování spotřeby a odběru elektřiny provádí odběratel takto:

a) velkoodběratelé a střední odběratelé, se sjednaným technickým maximem 150 kW a větším, u kterých je odebíraný výkon předmětem smlouvy a měří se pouze ukazatelem ¼ hod. kW maxima, jsou povinni provádět směnové odečty odběru a spotřeby elektřiny v pracovní dny v 6.00, 14.00 a 22.00 hodin, dále provádět v hodinách, kdy jsou uplatněna závazná opatření sloužící k usměrnění odběru a spotřeby elektřiny, hodinové odečty a vést o tom i písemný záznam. Součástí těchto směnových odečtů je i záznam o dosaženém ¼ hod. kW maximu. Výjimky z povinnosti provádět směnové a hodinové odečty povoluje podle druhu odběru dodavatel,

b) velkoodběratelé a střední odběratelé, se sjednaným technickým maximem 150 kW a větším, u kterých se odebíraný výkon měří pouze ukazatelem ¼ hod. kW maxima a kteří jsou zařazeni v regulačním plánu, jsou povinni, pokud byl vyhlášen některý ze stupňů jednotného regulačního plánu, určující jim snížení spotřeby elektřiny, provádět hodinové odečty elektřiny a vést o tom i písemný záznam,

c) velkoodběratelé a střední odběratelé, kteří jsou povinni provádět odečty elektroměrů podle písmene a) a b), jsou povinni předkládat dodavateli písemné záznamy o těchto odečtech za předchozí ukončené měsíce při sjednávání odběrových diagramů podle § 6 odst. 3.“.

16. V § 11 odst. 3 se v první větě slova „Všichni odběratelé“ nahrazují slovy „Velkoodběratelé a střední odběratelé se sjednaným technickým maximem 150 kW a větším“ a v druhé větě slovo „Velkoodběratelé“ se nahrazuje slovy „Tito odběratelé“.

17. § 12 písm. h) zní:

„h) zabraňuje-li nebo neumožní-li odběratel dodavateli přístup k měřicím přístrojům a elektrickým zařízením,“.

18. V § 15 odst. 1 úvodní věta zní:

„(1) Za nedodání, neodebrání nebo překročení smluveného množství elektřiny stanoví se penále, a to u velkoodběratelů, středních odběratelů se sjednaným technickým maximem 150 kW a větším čtvrtletně a u ostatních středních odběratelů ročně takto:".

19. V § 15 odst. 2

— v úvodní větě se slovo „velkoodběratelů" nahrazuje slovem „odběratelů",

— připojuje se písmeno d), které zní:

„d) zjistí-li dodavatel, orgán Státní energetické inspekce nebo kontrolní orgán federálního ministerstva paliv a energetiky při kontrole, že odběratel, se kterým byl sjednán smluvní hodinový výkon a jehož odběr je měřen pouze ukazatelem ¼ hod. kW maxima, překročil v rozšířených pásmech energetických špiček (§ 2 odst. 11) smluvený hodinový výkon nebo nesnížil smluvený hodinový výkon v době vyhlášení regulačních stupňů nebo jiných závazných opatření, určujících mu snížení spotřeby elektřiny, a to i v době mimo rozšířená pásma energetických špiček, zaplatí dodavateli za každý zjištěný případ překročení penále ve výši:

5 Kčs za každý kW při překročení do 5 % smluvené hodnoty,

10 Kčs za každý kW při překročení do 10 % smluvené hodnoty,

20 Kčs za každý kW při překročení přes 10 % smluvené hodnoty.".

20. § 15 odst. 4 zní:

„(4) Organizace, která nedodržela lhůtu stanovenou v § 4 odst. 1, § 9 odst. 3, § 10 odst. 2 a § 11 odst. 3, je povinna zaplatit oprávněné organizaci penále ve výši 50 Kčs za každý den prodlení, nejvýše však 1000 Kčs za každý případ.".

21. § 15 odst. 6 zní:

„(6) Odběratel je povinen zaplatit dodavateli:

a) za neoprávněný odběr podle § 14 odst. 1 písm. c) a d),

b) za odebírání elektřiny pro spotřebiče, jejichž používání nebo připojování je touto vyhláškou (§ 2 odst. 8, 9, 10 a § 6 odst. 7) nebo zvláštními předpisy[4]) zakázáno nebo časově omezeno,

c) za překročení technického maxima sjednaného v hospodářské smlouvě ve ¼ hod. intervalu v kteroukoliv dobu,

d) za neohlášení poruchy na kompenzačním zařízení pro vykompenzování jalového příkonu transformátoru,

e) za neumožnění přístupu k měřicím přístrojům a k elektrickému zařízení (§ 12 písm. h),

f) za neupravení odběrného zařízení v místě měření odběru elektřiny v dohodnutém termínu (§ 9 odst. 2),

g) za nedodržení povinnosti podle § 11 odst. 2 písm. c) a d)

penále ve výši 1000 Kčs za každý zjištěný případ.".

22. § 25 odst. 4 zní:

„(4) K uzavření hospodářské smlouvy na odběr tepla v předpokládané výši do 200 Gcal za rok nebo na odběr tepla ze soustavy o dosažitelném výkonu do 5 Gcal/hod.[5]) stačí potvrzení přihlášky k odběru tepla.".

23. § 33 odst. 9 zní:

„(9) Penále podle odstavce 1—8, pokud v jednotlivém případě nepřesáhne částku 1000 Kčs, nemusí být účtováno ani vymáháno; dále nemusí být účtováno a vymáháno penále za neodebrání a nedodání smluveného množství tepla u odběratelů II. a III. skupiny (§ 23), i když v jednotlivém případě přesáhne částku 1000 Kčs.".

24. V § 35 odst. 2 se na konci připojuje tato věta:

„Odběry elektřiny a tepla Kanceláře prezidenta Československé socialistické republiky se řídí zvláštní dohodou uzavřenou s federálním ministerstvem paliv a energetiky.".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. **Ehrenberger**, CSc. v. r.

---

[4]) Např. vyhláška ministerstva energetiky č. 10/1958 Ú. l., o jednotných podmínkách pro připojování odběrných elektrických zařízení k zařízením pro veřejný rozvod elektřiny (připojovací podmínky).

[5]) ČSN 38 0110.

108

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 21. prosince 1977

o přechodné úpravě některých hospodářských závazkových vztahů u dodávek a odběru topných plynů a tuhých paliv

Státní arbitráž Československé socialistické republiky podle § 395 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 26. října 1977 č. 283 bod II/1 stanoví:

§ 1

Majetkové sankce za neodebrání množství topných plynů,[1]) v období od 1. října do 31. března nemusí být účtovány ani vymáhány, i když v jednotlivém případě přesáhnou částku 1000 Kčs.

§ 2

Právo na majetkové sankce za prodlení s dodávkami tuhých paliv,[2]) které měly být plněny podle hospodářských smluv ve druhém pololetí 1977, zaniká, popřípadě nevznikne.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978 a platí do 31. prosince 1978.

Hlavní arbitr
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

[1]) § 34 odst. 2 a § 39 vyhlášky č. 176/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů, ropy a gazolinu.

[2]) § 204 odst. 1 hospodářského zákoníku.

109

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. října 1977

o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Portugalska

Dne 15. ledna 1976 byla v Praze podepsána Dohoda o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Portugalska. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 20 dnem 15. března 1977.

Český překlad textu Dohody se vyhlašuje současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Portugalska

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Portugalska, dále zvané „smluvní strany",

jsouce stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví otevřené k podpisu v Chicagu dne 7. prosince 1944,

vedeny přáním rozvíjet vzájemné vztahy v oblasti letecké dopravy,

se dohodly takto:

Článek 1

Pro účely této Dohody a její Přílohy, pokud z textu nevyplývá jinak:

a) výraz „Úmluva" znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chicagu dne 7. prosince 1944 a zahrnuje všechny Přílohy přijaté podle článku 90 této Úmluvy a všechny změny Příloh nebo Úmluvy podle jejich článků 90 a 94, pokud tyto Přílohy a změny byly přijaty oběma smluvními stranami;

b) výraz „letecký úřad" znamená, pokud jde o Československou socialistickou republiku, federální ministerstvo dopravy, pokud jde o Portugalsko, ministerstvo dopravy a spojů, nebo v obou případech jakoukoli jinou osobu nebo orgán pověřené prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány uvedenými úřady;

c) výraz „určený letecký podnik" znamená letecký podnik, který jedna smluvní strana určila písemným oznámením druhé smluvní straně v souladu s článkem 3 této Dohody za účelem provozování dohodnutých služeb na tratích stanovených v Příloze této Dohody;

d) výrazy „území", „letecká služba", „mezinárodní letecká služba" a „přistání pro neobchodní účely" mají význam stanovený v článcích 2 a 96 Úmluvy;

e) výraz „Příloha" znamená Přílohu této Dohody nebo její doplňky provedené v souladu s ustanoveními článku 17 této Dohody. Příloha tvoří nedílnou součást této Dohody a všechny odvolání k Dohodě v sobě zahrnují odvolání k Příloze, pokud není stanoveno jinak.

Článek 2

(1) Každá smluvní strana poskytuje druhé smluvní straně práva stanovená v této Dohodě, aby umožnila zřídit pravidelné mezinárodní letecké

služby na tratích stanovených v Příloze k této Dohodě. Tyto služby a tratě jsou dále nazývány „dohodnuté služby" a „stanovené tratě".

(2) S výhradou ustanovení této Dohody a/nebo její Přílohy určený letecký podnik každé smluvní strany bude při provozu dohodnuté služby na stanovené trati požívat tato práva:

a) létat bez přistání přes území druhé smluvní strany;

b) přistávat na uvedeném území pro neobchodní účely; a

c) přistávat na uvedeném území v bodě nebo bodech stanovených pro tuto trať v Příloze pro účely vykládání a nakládání cestujících, zboží a pošty v mezinárodní přepravě.

(3) Ustanovení odstavce 2 tohoto článku nezmocňují určený letecký podnik jedné smluvní strany k nakládání cestujících, zboží nebo pošty na území druhé smluvní strany k dopravě do jiného místa na území této druhé smluvní strany za úplatu nebo nájemné (kabotáž).

Článek 3

(1) Každá smluvní strana má právo určit písemným oznámením druhé smluvní straně jeden letecký podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

(2) Po obdržení písemného oznámení druhá smluvní strana udělí, s výhradou ustanovení odstavce 3 a 4 tohoto článku, bez odkladu určenému leteckému podniku příslušné provozní oprávnění.

(3) Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat od leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou, aby prokázal svou způsobilost dodržovat podmínky zákonů a předpisů, které tento úřad obvykle a přiměřeně uplatňuje v souladu s ustanoveními Úmluvy při provozu mezinárodních obchodních leteckých služeb.

(4) Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout udělení provozního oprávnění, zmíněného v odstavci 2 tohoto článku, nebo uložit určenému leteckému podniku při využívání práv stanovených článkem 2 této Dohody takové podmínky, které považuje za nezbytné v případě, kdy zmíněná smluvní strana není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která určuje letecký podnik, nebo jejím státním příslušníkům.

(5) Jakmile byl letecký podnik takto určen a oprávněn, může být kdykoli zahájeno provozování dohodnutých služeb za předpokladu, že pro takové služby byly navrženy a schváleny v souladu s ustanoveními článků 14 a 12 této Dohody tarify a letové řády.

Článek 4

(1) Každá smluvní strana bude mít právo odvolat provozní oprávnění nebo zastavit vykonávání práv stanovených v článku 2 této Dohody leteckému podniku určenému druhou smluvní stranou, nebo uložit pro využívání těchto práv takové podmínky, které považuje za nezbytné:

a) v případě, kdy není přesvědčena, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která jej určila, nebo státním příslušníkům této smluvní strany;

b) v případě, kdy se letecký podnik nebude řídit zákony a předpisy smluvní strany, jež tato práva poskytuje;

c) v případě, že letecký podnik jinak nepostupuje při provozování leteckých služeb podle podmínek stanovených v této Dohodě a její Příloze.

(2) Pokud okamžité odvolání provozních oprávnění, nebo zastavení výkonu práv, nebo uložení podmínek z důvodů uváděných v odstavci 1 tohoto článku nebude nezbytné k zabránění dalšího porušování zákonů a předpisů, toto právo bude uplatněno teprve po poradě s druhou smluvní stranou. V takovém případě se porada uskuteční do dvaceti (20) dnů ode dne žádosti o konzultace.

Článek 5

(1) Zákony a předpisy jedné smluvní strany, týkající se vstupu na její území nebo výstupu letadel provozujících mezinárodní lety, nebo provozu a létání těchto letadel na jejím území, budou se vztahovat na letadla leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou a musí být dodržovány při vstupu na území první smluvní strany, výstupu z něho a pokud se nacházejí na tomto území.

(2) Zákony a předpisy jedné smluvní strany, týkající se vstupu na její území, pobytu nebo výstupu cestujících, posádek nebo zboží letadel, jako jsou předpisy o vstupu, výstupu, přistěhovalectví, cestovních dokladech, celní a zdravotní předpisy, se budou vztahovat na cestující, posádku nebo zboží při vstupu na území, výstupu z něho a pokud se nacházejí na území této smluvní strany.

Článek 6

Poplatky vybírané každou smluvní stranou za používání letišť a jiných zařízení na jejich příslušných územích nebudou vyšší než poplatky, které jsou všeobecně ukládány letadlům stejné třídy používaným pro podobné mezinárodní letecké služby.

Článek 7

(1) Letadla používaná k provozu mezinárodních leteckých služeb určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany, jakož i jejich obvyklé vybavení, náhradní díly, pohonné hmoty a mazací oleje, zásoby letadla (včetně potravy, nápojů a tabáku) uložené na palubě takového letadla budou osvobozeny ode všech celních, inspekčních a jiných poplatků nebo daní při příletu na území druhé smluvní strany za předpokladu, že takové vybavení a zásoby zůstanou na palubě letadla až do doby, kdy budou znovu vyvezeny.

(2) S výjimkou poplatků odpovídajících prove-

deným službám, budou osvobozeny od stejných dávek a daní:

a) zásoby letadla převzaté na palubu na území každé ze smluvních stran, v rámci limitů stanovených úřady této smluvní strany, pro použití na palubě letadla používaného v mezinárodní letecké službě druhé smluvní strany;

b) náhradní díly a obvyklé vybavení dovezené na území každé ze smluvních stran pro údržbu nebo opravy letadla používaného při mezinárodních leteckých službách určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany;

c) pohonné hmoty a mazací oleje určené k zásobování letadla provozujícího mezinárodní letecké služby určeným leteckým podnikem každé ze smluvních stran, i když budou použity na části cesty provedené nad územím smluvní strany, na němž byly vzaty na palubu. Může být požadováno, aby materiál shora uvedený v pododstavcích a), b) a c) byl pod celním dohledem nebo kontrolou.

(3) Obvyklé zařízení letadla, jakož i materiál a zásoby ponechávané na palubě letadla jedné smluvní strany mohou být vyloženy na území druhé smluvní strany pouze se souhlasem celnice tohoto území. V takovém případě mohou být uloženy pod dohledem celnice až do doby, kdy budou znovu vyvezeny nebo s nimi bude jinak naloženo v souladu s celními předpisy.

Článek 8

Cestující v přímém tranzitu přes území smluvní strany, tj. neopouštějící část letiště určenou pro takovou přepravu, budou podrobeni zjednodušené kontrole.

Zavazadla a zboží v přímém tranzitu budou osvobozeny od celních a jiných poplatků.

Článek 9

(1) Každá smluvní strana poskytne na základě reciprocity určenému leteckému podniku druhé smluvní strany na svém území osvobození od všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých služeb.

(2) Převody příjmů, dosažených určeným leteckým podnikem každé ze smluvních stran v zemi druhé smluvní strany, se budou provádět podle devizových předpisů platných na území této smluvní strany v některé z volně směnitelných měn. Existuje-li platební dohoda mezi oběma smluvními stranami, budou platit ustanovení této dohody.

(3) Smluvní strana učiní opatření k usnadnění převodu takových příjmů do druhé země; tyto převody budou prováděny bez průtahů.

Článek 10

Určený letecký podnik každé ze smluvních stran má právo udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál přiměřený rozsahu prováděných služeb.

Článek 11

(1) Letecké podniky obou smluvních stran budou mít řádné a stejné možnosti k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích mezi příslušnými územími. Při provozování dohodnutých služeb letecký podnik každé smluvní strany bude brát v úvahu zájmy leteckého podniku druhé smluvní strany, aby nedošlo k nevhodnému ovlivňování služeb, které tento letecký podnik zajišťuje zcela nebo částečně na téže trati.

(2) Celková kapacita, která má být zajištěna, bude udržována v rovnováze s přepravními požadavky mezi územími smluvních stran a bude, pokud možno, stejně rozdělena mezi určené letecké podniky.

(3) Frekvence a kapacita služeb, které mají být nabídnuty na tratích spojujících území obou smluvních stran, bude stanovena a upravena dohodou mezi příslušnými leteckými úřady tak, aby vyhovovala přepravní poptávce, berouce přitom v úvahu návrhy určených leteckých podniků.

(4) V případě kdy určený letecký podnik jedné smluvní strany užívá přepravní práva mezi územím druhé smluvní strany a mezilehlými body a/nebo body za zmíněným územím na stanovené trati, letecké úřady se dohodnou mezi sebou, berouce přitom v úvahu návrhy určených leteckých podniků, o kapacitě, která má být nabídnuta navíc ke kapacitě zřízené v souladu s odstavcem 3, aniž budou dotčena ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 12

Letecký podnik určený jednou smluvní stranou předloží leteckému úřadu druhé smluvní strany ke schválení, nejméně třicet (30) dnů předem, letový řád dohodnutých služeb a všeobecné podmínky provozu; ve zvláštních případech může být tento časový limit se souhlasem leteckých úřadů zkrácen.

Článek 13

Letecký úřad každé ze smluvních stran opatří leteckému úřadu druhé smluvní strany na požádání statistické údaje, jež mohou být rozumně požadovány pro účely posouzení kapacity poskytované při dohodnutých službách.

Článek 14

(1) Výraz „tarif“, užívaný dále, znamená ceny a podmínky pro jejich použití, které budou placeny za dopravu cestujících, zavazadel a zboží, jakož i poplatky a podmínky pro zprostředkovatelské a jiné pomocné služby; nezahrnuje však poplatky a podmínky pro dopravu pošty.

(2) Tarify používané leteckým podnikem jedné smluvní strany pro dopravu na nebo z území druhé smluvní strany budou stanoveny v přiměřené výši, přičemž bude náležitě přihlíženo ke všem důležitým činitelům, jako jsou provozní náklady, přiměřený zisk a tarify jiných leteckých podniků.

(5) Tarify uvedené v odstavci 2 tohoto článku budou, bude-li to možné, dohodnuty určenými leteckými podniky obou smluvních stran po poradě s jinými leteckými podniky provozujícími dopravu na celé lince nebo její části a dohody o tom bude dosaženo, bude-li to možné, prostřednictvím procedury Mezinárodního sdružení leteckých dopravců k tomuto účelu vytvořené.

(4) Takto dohodnuté tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům smluvních stran nejméně devadesát (90) dnů před navrhovaným datem jejich zavedení; ve zvláštních případech může být tento časový limit se souhlasem leteckých úřadů zkrácen.

(5) Tento souhlas může být dán výslovně. V případě, že žádný z leteckých úřadů neoznámí nesouhlas do třiceti (30) dnů ode dne předložení tarifů podle odstavce 4 tohoto článku, tarify budou považovány za schválené. Jestliže bude časový limit pro předložení zkrácen v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, letecké úřady mohou dohodnout lhůtu kratší než třicet (30) dnů, během níž musí být nesouhlas oznámen.

(6) Nebudou-li moci být tarify dohodnuty podle odstavce 3 tohoto článku, nebo pokud v časové lhůtě stanovené v odstavci 5 tohoto článku letecký úřad jedné smluvní strany předá leteckému úřadu druhé smluvní strany oznámení o svém nesouhlasu s tarify dohodnutými podle odstavce 3 tohoto článku, letecké úřady smluvních stran se pokusí tarify určit dohodou mezi sebou.

(7) Nebudou-li se moci letecké úřady dohodnout na schválení tarifu předloženého jim podle odstavce 4 tohoto článku a na jeho určení podle odstavce 6 tohoto článku, spor bude řešen v souladu s ustanoveními článku 16 této Dohody.

(8) Tarify dohodnuté podle ustanovení tohoto článku budou v platnosti až do sjednání nových tarifů. Platnost tarifu nemůže však být na základě tohoto odstavce prodloužena o více než dvanáct (12) měsíců ke dni, k němuž by jinak platnost tarifu skončila.

Článek 15

V duchu úzké spolupráce budou letecké úřady obou smluvních stran provádět podle potřeby konzultace, týkající se výkladu a uspokojivého provádění ustanovení této Dohody a její Přílohy.

Článek 16

Jakýkoli spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody nebo její Přílohy bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady obou smluvních stran. Jestliže mezi těmito leteckými úřady nebude dosaženo dohody, bude spor urovnán diplomatickou cestou.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Článek 17

(1) Jestliže jedna ze smluvních stran bude považovat za žádoucí změnit kterékoli ustanovení této Dohody, může požádat o jednání druhou smluvní stranu. Takové jednání, které bude možno provést mezi leteckými úřady, a to buď přímým jednáním nebo písemně, se uskuteční do šedesáti (60) dnů ode dne podání žádosti. Změny takto dohodnuté vstoupí v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót.

(2) Změny Přílohy této Dohody mohou být předběžně prováděny od data dohodnutého leteckými úřady a vstoupí v platnost po jejich potvrzení výměnou diplomatických nót.

(3) Pokud ve vztahu k oběma smluvním stranám vstoupí v platnost obecná mnohostranná úmluva o pravidelných mezinárodních leteckých službách, bude tato Dohoda a její Příloha upravena tak, aby odpovídaly ustanovením takové mnohostranné úmluvy.

Článek 18

Tato Dohoda a její Příloha a jakákoli její změna podle článku 17 budou registrovány u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 19

Každá ze smluvních stran může kdykoli oznámit druhé smluvní straně své rozhodnutí ukončit platnost této Dohody. Kopie výpovědi bude zároveň zaslána Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Jestliže byla taková výpověď dána, skončí platnost této Dohody dvanáct (12) měsíců ode dne, kdy výpověď obdržela druhá smluvní strana, pokud nebude tato výpověď mezi smluvními stranami po vzájemné dohodě odvolána před uplynutím tohoto období. Nebude-li potvrzeno přijetí výpovědi druhou smluvní stranou, výpověď bude považována za doručenou čtrnáct (14) dnů poté co její kopii obdržela Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 20

(1) Každá ze smluvních stran oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této Dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Dohoda vstoupí v platnost počínaje datem posledního z těchto písemných oznámení.

(2) Dohoda bude předběžně prováděna ode dne podpisu. Takové předběžné provádění nebude trvat déle než šest (6) měsíců, pokud nebude oběma smluvními stranami dohodnuto jinak.

Dáno v Praze dne 15. ledna 1976 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran podepsali tuto Dohodu a opatřili ji pečetěmi.

Za vládu
Portugalska:

mjr. Ernesto Melo **Antunes** v. r.

PŘÍLOHA

k Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Portugalska

ODDÍL I

1. Letecký podnik určený vládou Portugalska může provozovat pravidelné letecké služby na následující trati v obou směrech:

Body v Portugalsku — mezilehlé body — Praha — body za Prahou.

2. Letecký podnik určený vládou Československé socialistické republiky může provozovat pravidelné letecké služby na následující trati v obou směrech:

Body v Československu — mezilehlé body — Lisabon — body za Lisabonem.

3. Při provozování trati určené ve shora uvedeném odstavci určený portugalský letecký podnik bude oprávněn:

a) vykládat na území Československé socialistické republiky cestující, zboží a poštu naložené na území Partugalska;

b) nakládat na území Československé socialistické republiky cestující, zboží a poštu určené pro území Portugalska;

c) vynechat jeden nebo více mezilehlých bodů vyjma bod nebo body na portugalském území za předpokladu, že vynechání byla předem uveřejněna v letových řádech.

4. Při provozování trati určené ve shora uvedeném odstavci 2 určený československý letecký podnik bude oprávněn:

a) vykládat na území Portugalska cestující, zboží a poštu naložené na území Československé socialistické republiky;

b) nakládat na území Portugalska cestující, zboží a poštu určené pro území Československé socialistické republiky;

c) vynechat jeden nebo více mezilehlých bodů vyjma bod nebo body na československém území za předpokladu, že vynechání byla předem uveřejněna v letových řádech.

ODDÍL II

Určený letecký podnik jedné smluvní strany může mít právo nakládat nebo vykládat na území druhé smluvní strany v mezinárodní přepravě cestující, zboží a poštu určené pro body nebo pocházející z mezilehlých bodů na tratích stanovených v oddíle I.

Vykonávání takového práva bude podléhat dohodě mezi leteckými úřady obou smluvních stran, které vezmou v úvahu návrhy určených leteckých podniků.

ODDÍL III

Určený letecký podnik jedné smluvní strany může mít právo nakládat nebo vykládat na území druhé smluvní strany v mezinárodní přepravě cestující, zboží a poštu určené pro body nebo pocházející z bodů za zmíněným územím na tratích stanovených v oddíle I.

Vykonávání takového práva bude podléhat dohodě mezi leteckými úřady obou smluvních stran, které vezmou v úvahu návrhy určených leteckých podniků.

110

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 30. listopadu 1977

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o činnosti Československého kulturního a informačního střediska v Budapešti a Maďarského kulturního střediska v Praze

Dne 16. září 1977 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o činnosti Československého kulturního a informačního střediska v Budapešti a Maďarského kulturního střediska v Praze.

Podle svého článku IX Dohoda vstoupila v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o činnosti Československého kulturního a informačního střediska v Budapešti a Maďarského kulturního střediska v Praze

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maďarské lidové republiky vedeny přáním

— prohlubovat přátelské vztahy spočívající na zásadách socialistického internacionalismu,
— podporovat vzájemnou informovanost o úspěších socialistické výstavby, politického, hospodářského a kulturního vývoje obou zemí,
— usilovat o ještě těsnější spolupráci a přispět k lepšímu poznání a dalšímu sblížení národů obou zemí,
— aby spolupráce a vztahy dobře sloužily zájmům obou států při propagování socialistické ideologie a v boji proti nepřátelské ideologii,

na základě Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou, podepsané v Budapešti dne 14. června 1968 a na základě Dohody o kulturní spolupráci uzavřené mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou dne 24. února 1961,

rozhodly se uzavřít tuto Dohodu:

Článek I

1. Obě smluvní strany budou všestranně podporovat činnost kulturních a informačních středisek v Československé socialistické republice a Maďarské lidové republice.

2. Kulturní a informační středisko Československé socialistické republiky v Budapešti nese název „Kulturní a informační středisko Československé socialistické republiky". Kulturní a informační středisko Maďarské lidové republiky v Praze nese název „Kulturní středisko Maďarské lidové republiky". (Dále jen střediska.)

3. Každá ze smluvních stran může dále zřídit na území druhé smluvní strany pobočku kulturního a informačního střediska po předchozím souhlase druhé smluvní strany. V případě, že pobočka střediska nebude zřízena na základě vzájemnosti, jdou náklady na zřízení a provoz k tíži smluvní strany, která ji zřídila.

4. Střediska jsou právnickými osobami.

Článek II

V čele střediska je ředitel jmenovaný tou stranou, která středisko zřizuje. Ředitel odpovídá za činnost střediska.

Článek III

1. Činnost střediska se uskutečňuje v souladu s právními předpisy přijímacího státu.

2. Střediska spolupracují při plnění plánů, které jsou uzavírány k Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou.

3. Středisko je podle této Dohody činné na celém území přijímajícího státu. Pokud smluvní strany zřídí pobočky, vymezí se okruh jejich činnosti na území přijímajícího státu po vzájemné dohodě obou smluvních stran.

Článek IV

1. Činnost středisek zahrnuje zejména:

a) informování o politickém, hospodářském, kulturním a vědeckém životě svých zemí a o všestranné spolupráci zemí socialistického společenství;

b) rozšiřování a vydávání publikací;

c) pořádání přednášek, literárních vystoupení, výstav, filmových představení a koncertů, pořádání besed a setkání se zasloužilými pracovníky průmyslu, zemědělství, vědy a techniky;

d) udržování a vedení čítáren a knihoven, které patří střediskům;

e) půjčování knih, časopisů, filmů, magnetofonových pásků, diapozitivů a výstav;

f) pořádání jazykových kursů;

g) prodej knih a dalších polygrafických předmětů, jakož i gramofonových desek, výrobků lidového umění a uměleckého průmyslu, uměleckých předmětů, uměleckého skla a bižuterie ve střediscích, na prodejních výstavách a zásilkovou službou;

h) pořádání společenských podniků ve spolupráci s organizacemi hostitelské země a informačními středisky jiných zemí socialistického společenství;

i) pořádání dnů přátelství a kultury.

2. Prodejní činnost středisek má maloobchodní charakter.

Článek V

1. Smluvní strany vzájemně zabezpečí středisku místnosti potřebné pro činnost podle Dohody. Nájemné z těchto místností jakož i náklady provozu, po převzetí do užívání, hradí strana, která středisko zřizuje.

2. Pokud se hostitelská země rozhodne přemístit středisko z důvodů přestavby města, či z důvodů jiných, je povinna o této skutečnosti včas informovat a poskytnout druhé straně místnosti stejné hodnoty. Výdaje spojené se stavebními úpravami v důsledku městské přestavby a výdaje za změnu v instalačním zařízení na dodávku vody, elektřiny, plynu atd. hradí přijímající stát.

3. Hostitelská země poskytne prostřednictvím Správy služeb diplomatickému sboru odpovídající byty řediteli, jeho zástupci a dalším pracovníkům střediska, vyslaným druhou stranou.

Článek VI

1. Zařízení středisek a všechny předměty nutné pro jejich plynulou činnost jsou v přijímajícím státě osvobozeny ode všech daní, dávek a celních poplatků. Neplatí pro ně žádná dovozní ani vývozní omezení a jejich dovoz ani vývoz nepodléhá povolení.

2. Zboží určené pro prodej, které je vyjmenováno v článku III, odst. 1. písmeno c) Protokolu k Dohodě, je osvobozeno ode všech daní, dávek a celních poplatků s výjimkou manipulačních poplatků.

3. Středisko v přijímajícím státě je osvobozené ode všech daní, dávek a poplatků daňového charakteru, s výjimkou těch daní, poplatků a příspěvků, které je středisko podle předpisu přijímajícího státu povinné odvádět jako zaměstnavatel.

Článek VII

Zástupci organizací smluvních stran, které střediska zřídily, se zpravidla jednou za rok setkají za účelem výměny zkušeností a k projednání otázek, které vzniknou při provádění této Dohody. Smluvní strany podporují bezprostřední výměnu zkušeností svých středisek.

Článek VIII

Další otázky činnosti středisek jsou podrobně upraveny Protokolem, který je součástí této Dohody.

Článek IX

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti pět let.

Platnost této Dohody se prodlužuje vždy o jeden rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Dáno v Budapešti dne 16. září 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Bohuslav **Chnoupek** v. r.

Za vládu
Maďarské lidové republiky:

Puja Frigyes v. r.

PROTOKOL

k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o činnosti kulturních a informačních středisek v Praze a Budapešti

Článek I

1. Obě strany poskytnou k užívání střediskům místnosti nutné k provádění jejich plánované činnosti. Nájemné a výdaje za elektrický proud, plyn, vodu, poplatky za čištění ulice, odvoz odpadků, topení, větrání atd. hradí zřizující stát. Při výběru místností budou obě smluvní strany na základě reciprocity brát v úvahu přání druhé strany.

Místnosti poskytované pro činnost středisek jsou po případné jednorázové investici (přestavbě) předávány v takovém stavu, aby mohly být používány podle zvláštní dohody po provedení vnitřních instalačních prací. Obě smluvní strany zajistí místnosti nutné pro plánovanou činnost středisek za úhradu nájemného na základě vzájemnosti.

2. Náklady na běžnou stavební údržbu hradí smluvní strana, která poskytla k užívání potřebné místnosti. Každé středisko je povinno místnosti poskytnuté k užívání pojistit na svůj náklad proti živelným škodám. Přijímající stát pečuje o technický stav a kontrolu všech zabudovaných zařízení, která dal k dispozici.

3. Výdaje spojené s vnitřním zařízením, s jeho údržbou a výdaje za případnou přestavbu středisek jdou k tíži té smluvní strany, která kulturní a informační středisko zřídila.

Článek II

Prodejní činnost kulturních a informačních středisek se provozuje na základě vzájemnosti ve vlastní režii smluvní strany, která středisko zřídila, a to těmito formami:

— individuálním prodejem v místnostech kulturního a informačního střediska;
— zásilkovým prodejem, včetně objednávkové služby pro přímé spotřebitele;
— prodejními výstavami i mimo středisko;
— v rámci akcí mimo středisko.

Článek III

1. Maloobchodní prodej v kulturních a informačních střediscích zahrnuje:

a) polygrafické výrobky, jako knihy, periodické a neperiodické publikace, reprodukce, pohlednice, leporela, mapy, atlasy, globy, noty;
b) gramofonové desky, nahrané magnetofonové pásky, diapozitivy;
c) umělecké předměty, výrobky umělecké tvořivosti, uměleckých řemesel a uměleckého průmyslu, umělecké sklo a bižuterii.

2. Z hlediska odpovědnosti za kvalitu zboží prodávaného v maloobchodních prodejnách, jakož i z hlediska vyřizování reklamací spotřebitelů jsou směrodatné předpisy přijímajícího státu.

Článek IV

Dodávky zboží se řídí poptávkou, přičemž není třeba usilovat o vyrovnaný obrat středisek smluvních stran. Výše kontingentu určeného pro prodej bude stanovena v ročních protokolech o vzájemné výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou. Smluvní strany mohou po vzájemné dohodě v průběhu roku změnit stanovenou výši kontingentu v závislosti na poptávce. Rozdělení zboží z hlediska sortimentu spadá do působnosti ředitelů středisek.

Článek V

1. Zboží určené k prodeji ve střediscích dodávají střediskům příslušné organizace zahraničního obchodu přijímajícího státu.

2. Dodávky zboží mezi organizacemi zahraničního obchodu se uhrazují podle podmínek platné obchodní dohody. Střediskům se fakturují dodávky zboží v maloobchodních cenách v měně přijímajícího státu, kromě výrobků uvedených v článku III, odstavec 1, písmeno c) Protokolu k Dohodě.

3. Organizace zahraničního obchodu poskytnou střediskům třicetiprocentní rabat z maloobchodní ceny.

4. Tvorba maloobchodních cen se řídí platnými předpisy přijímajícího státu. Organizace zahraničního obchodu přijímajícího státu účtují střediskům zboží uvedené v článku III, odstavec 1, písmeno c) Protokolu k Dohodě za rublové ceny přepočtené na domácí měnu koeficienty platnými pro podniky zahraničního obchodu zvýšenou o manipulační poplatky. Maloobchodní ceny tohoto zboží se tvoří podle platných cenových předpisů přijímajícího státu.

Článek VI

Čistý zisk z prodejní činnosti je nepřevoditelný; zůstává k použití středisku v přijímajícím státě.

Článek VII

1. Střediska mají u příslušné státní banky přijímajícího státu provozní konto v měně tohoto státu.

2. Středisko vede účetnictví podle systému, formou a v jazyce toho státu, který středisko zřídil.

Článek VIII

Pro podmínky zřizování a otevírání, jakož i pro činnost prodejen jsou směrodatné předpisy přijímajícího státu vztahující se na národní podniky. Výjimku tvoří odchylná ustanovení v tomto Protokolu.

Článek IX

Přijímající stát může, po předchozím oznámení termínu velvyslanectví vysílajícího státu, provést kontrolu dodržování předpisů přijímajícího státu a dodržování podmínek této Dohody.

Dáno v Budapešti dne 16. září 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvy financí republik na základě § 26 odst. 4 zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění zákona č. 62/1977 Sb., vydalo **výnos** ze dne 22. prosince 1977 čj. VI/1-22 209/77 **o způsobu placení záloh na odvod ze zisku a na odvod z jmění organizacemi, u nichž dochází ke snížení odvodové povinnosti podle § 14, 15 a 36 citovaného zákona.**

Výnos stanoví způsob výpočtu a provádění měsíčních i čtvrtletních záloh na odvod ze zisku a na odvod z jmění, a to s přihlédnutím k ustanovením zákona o maximální výši odvodu.

Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 1/1978 a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ a finančních odborů národních výborů.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 11. dubna 1975 čj. MH/4-293/3503/1975 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích místního hospodářství a výnos** ze dne 30. prosince 1977 čj. MH/4-1720/14 791/1977, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 11. dubna 1975 čj. MH/4-293/3503/1975, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích místního hospodářství.**

Výnos MV ČSR čj. MH/4-1720/14 791/1977 nabývá účinnosti dnem 1. února 1978. Výnos ze dne 11. dubna 1975 čj. MH/4-293/3503/1975 je uveřejněn v samostatné brožuře a výnos ze dne 30. prosince 1977 čj. MH/4-1720/14 791/1977, kterým se mění a doplňuje shora uvedený výnos je uveřejněn v Provozním zpravodajství č. 19—20/1977.

Do výnosů, které upravují odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích místního hospodářství, lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky Správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských i okresních národních výborů a v organizacích místního hospodářství.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 9. listopadu 1977 byl v Káhiře podepsán Protokol o výměně zboží během roku 1978 mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Egyptské arabské republiky. Protokol vstoupil na základě svého článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1978 a bude platit do 31. prosince 1978.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 31. května 1971 byl v Bagdádu podepsán Druhý Protokol o pozměnění Dohody o hospodářské a technické spolupráci mezi vládou ČSSR a vládou Irácké republiky. Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 8 dne 17. listopadu 1977.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1648/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v 1. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dodání do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné** SBČs Praha 1 — účet č. 10 11 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07